

روایتی از جنگ بدر

به تاریخ میلادی، جنگ بدر در چنین روزی از سال ۶۲۴ درگرفت که با جمعه‌ای از جمعه‌های رمضان دومین سال هجری مصادف می‌شد.

به تاریخ میلادی، جنگ بدر در چنین روزی از سال ۶۲۴ درگرفت که با جمعه‌ای از جمعه‌های رمضان دومین سال هجری مصادف می‌شد.

به گزارش ایسنا، روزنامه **اعتماد** نوشت: «جنگ بدر حادثه‌ای در میان حوادث تاریخ صدر اسلام است و جست‌وجوی ریشه‌ها و دلایل آن، ما را تا زمان بعثت عقب می‌برد. اما برای رسیدن به مناسبت امروز باید از سال‌های نخست دعوت بگذریم و به زمانی برسیم که پیروان رسول الله، گروه‌گروه مکه را ترک می‌کردند و راهی یثرب می‌شدند. زندگی در مکه برای شان نه دشوار که عملاً ناممکن شده بود و اذیت و آزار مشرکان تمامی نداشت. پیروان رسول الله به ناچار مکه را ترک کردند اما بیشتر اموال شان در آنجا باقی ماند. ابوسفیان و شماری از سران قریش این اموال را برداشتند و به سرمایه‌ای برای تجارت با شام تبدیل کردند. خود ابوسفیان این کاروان تجاری را به شام برد. به سلامت رفتند اما در بازگشت به مکه به مانعی بزرگ برخوردند. شنیدند که مسلمانان در مسیر راه، در توقفگاهی موسوم به بدر اردو زده و آماده جنگ هستند.

این واضح یعقوبی می‌نویسد که این ماجرا در هجدهمین ماه پس از هجرت رسول الله روی داد. سپاهی از مکه به یاری ابوسفیان رفت اما خود او مسیر دیگری را برگزید و از مواجهه با سپاه اسلام اجتناب کرد. «ابوسفیان راه را رها کرد و کاروان را رهایی داد.» تمایلی به جنگ نداشت و نمی‌خواست اموالی که به مکه می‌برد به خطر بیفتند. اما سپاه قریش که شماری از سران مکه فرماندهی اش می‌کردند به عزم جنگ آمده بود و بدون درگیری و ریختن خون به خانه برنمی‌گشت. آنان پیش از آن هم تصمیم به قتل رسول الله داشتند و حتی نقشه‌ای برای انجام این کار کشیده بودند. اما پیامبر همان شب اجرای نقشه از مکه بیرون زده و - به کمک پسرعمویش علی که به جای او در بسترش خوابید - از خطر نجات یافته بود. برای مشرکان مکه، رویارویی در بدر فرصتی دوباره برای اجرای همان نقشه، البته به شکل و شیوه‌ای دیگر بود. مصمم بودند که یک بار برای همیشه کار محمد را یکسره کنند و دین تازه‌ای را که او مدام از آن صحبت می‌کرد از میان بردارند. سپاهی هم که به بدر بردند بزرگ‌تر و مجهزتر از سپاه مسلمانان بود. اما در جنگی که درگرفت، به قول یعقوبی «خدای پیامبر خود را سرافراز کرد و سرافرازان قریش کشته شدند.»

به تاریخ میلادی، این جنگ در چنین روزی از سال ۶۲۴ درگرفت که با جمعه‌ای از جمعه‌های رمضان دومین سال هجری مصادف می‌شد. «از مسلمانان چهارده مرد به شهادت رسیدند، از مشرکان و از سروران قریش هفتاد مرد کشته و هفتاد مرد از آنان دربند شدند.» از میان اسیران، دو نفرشان را که به تعبیر علی اکبر فیاض «از سابق عداوت خاصی با اسلام نشان داده بودند» گردن زدند و دیگران را - پس از مدتی - یکی پس از دیگری با دریافت فدیة آزاد کردند. در بدر برای مشرکان و دشمنان اسلام معلوم شد که رسول الله، مدینه را به پایگاه قدرتی در هم‌آوردی با مکه تبدیل کرده است و کار نشر دعوتش را با قدرت بیشتری دنبال می‌کند.

همچنین به نوشته مرحوم جعفر شهیدی «جنگ بدر گذشته از پیروزی نظامی از جهت دینی در روحیه مردم یثرب و اطراف آن اثر فراوان نهاد و دانستند که تنها با ایمان خود به اسلام و تکیه بر یاری خدا بر دشمنی چنان قوی پیروز شدند. اثر این جنگ از نظر پیروزی معنوی آن چنان بود که سال‌ها پس از رحلت رسول خدا (ص) خاندان‌هایی بر خود می‌بالیدند که پدران شان در جنگ بدر حاضر بوده‌اند.»